

РЕШЕНИЕ

№ 2116

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-14 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Маргарита Апостолова

при участието на секретаря **КРАСИМИРА Б. ГЕОРГИЕВА** като разгледа докладваното от Маргарита Апостолова Гражданско дело № 20231100105372 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 235 и сл. от ГПК.

Образувано е по предявени от „Ю.Б.“ АД обективно съединени иски с правна квалификация **чл.422, ал.1 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД вр. чл. 430, ал. 1 и 2 от ТЗ, чл. 92 от ЗЗД** за установяване спрямо ответника К. Е. М., че дължи следните суми по Договор за потребителски кредит с № 0010-0187-1009-0006723/13,06,2018год.: 31001,08лева–главница; 3222,19лева– възнаградителна лихва, за периода 10,02,2020год. до 13,07,2021год.; 27,21лева– мораторна лихва, за периода 10,01,2020 г. до 12,03,2020г.; 2022,07лева – мораторна лихва за периода от 14,05,2020год. до 03,10,2021год., 67,60лв.- застраховки, за периода от 10,02,2020год. до 10,10,2020год., сумата от 105,60лв. –обезщетение за уведомяване за периода от 22,01,2021год. до 03,10,2021год., ведно със законната лихва върху главницата от 14,10,2021год. до окончателното изплащане на вземането.

Релевират се доводи за сключен Договор за потребителски кредит с № 0010-0187-1009-0006723/13,06,2018год, по силата на който „Банка Пиреос“АД се е задължила да предостави на ответника в качеството на кредитополучател и „С..Т“ЕООД банков кредит в размер на 35000,00 лева. В чл. 4 от договора бил уговорен срок за погасяване на кредита от 120 месеца, считано от датата на усвояване на кредита. В чл. 7 е уговорена приложимата по договора възнаградителна лихва, която е РЛП плюс надбавка в размер на 4,787пункта. РЛП е 6-месечен Софибор изчисляван от БНБ, който към момента на сключване на договора е 0,163%. Или общо лихвения процент е 4,95%. В чл.11 от договора е предвидена мораторна лихва-законна лихва за забава.

На осн.чл.13, ал.1, т.“б“ кредитополучателят е поел задължение за сключване на застраховка Живот на кредитополучателя в полза на Банка Пиреос и е останал задължен с дължимите застрахователни премии за процесната сума.

Твърди се да е настъпило просрочие на дължимите вноски, считано от 10,01,2020год., поради което банката е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, с нотариална покана, връчена на ответника на 13,07,2021год.

Подадено е заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 и сл.

ГПК за процесната сума. Поради връчване на ЗИ по чл.47 от ГПК са дадени указания за предявяване на иск по чл.422 от ГПК.

Съобразно изложеното е заявено становище за основателност на исковата претенция. Претендира разноски.

Ответникът-К. М. в указания законоустановен срок за отговор не излага становище по основателност на предявените искове.

Извършено е преобразуване, чрез вливане на Банка Пиреос АД в Ю.Б. АД на 12.11.2019год., поради което ищецът се легитимира като кредитор –универсален правопреемник на „Банка Пиреос България“ АД.

При така изложеното, след като обсъди доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представен Договор за предоставяне на потребителски кредит № 0010-0187-1009-0006723/13.06.2018год., по силата на който „Банка Пиреос България“ АД се е задължила да предостави на К. Е. М. потребителски кредит в размер на 35000,00лева.

Съгласно чл. 7 от договора кредитополучателят заплаща на банката променлив годишен лихвен процент, който се формира от референтен лихвен процент +фиксирана надбавка от 4,787%. РЛП към момента на сключване на договора е възприет като стойност на шестмесечен SOFIBOR, който се актуализира на първия работен ден на всяко шестмесечие (1 януари и 1 юли). Към датата на подписване на договора е възприета стойност на 6-месечен SOFIBOR в размер на 0.163%, а приложимият към датата на договора променлив годишен лихвен процент е 4.95%.

Съгласно чл.11 от договора е предвидена неустойка за забава дължима при просрочие, на която и да е вноска по кредита, както и при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, върху просрочените суми за времето на забавата. Размерът на законната лихва към датата на подписване на договора е 10%.

Съгласно чл. 20 от Договора, Кредитополучателят дава съгласие за сключване на застраховка Живот при условия, с които е запознат и приел. Тази застраховка е за срока на договора до погасяване на всички задължения към банката независимо от основанията за тяхното възникване. Съгласно чл.20, ал.3 от договора кредитополучателят заплаща дължимите застрахователни премии във връзка със застраховката. Разходът се събира от банката като част от месечната погасителна вноска по кредита с приоритет преди дължимите части от главницата и съответната лихва.

Предвиден е срок за издължаване на кредита от 120 месеца при първа вноска на 10.07.2018год.-чл.4, ал.1 и ал.3 от договора.

По силата на чл.13 Кредитополучателят се задължава да заплаща такси с различно основание.

В чл. 25, ал.1 и ал.2 от договора е предвидено, че банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем при неизпълнение от страна на кредитополучателя, на което и да е от посочените в раздел 3, 4, 5 и 7 задължения на кредитополучателя и солидарния длъжник.

На осн.чл.25, ал.2, б.„б“ банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем в случай, че кредитополучателят не е погасил в срок, която и да е от дължимите вноски по кредита, независимо от причините за това.

По делото не се спори, че ищецът „Ю.Б.“ АД е придобил търговското предприятие и дейността на „Банка Пиреос“ АД и е правопреемник на всички права и задължения по договори, сключени от търговеца.

С нотариална покана, рег. № 278/2021 г. на Н.Г.-помощник нотариус по заместване при М.С. – нотариус, район на действие – СРС, рег. № 621 на НК, банката е направила

изявление за обявяване на предсрочната изискуемост на задълженията по кредита по отношение на ответника К. Е. М.. Видно от разписката за връчване на поканата, кредитополучателят е търсен на адрес – гр. София, жк.*****, ап.45 и бул.***** като адресатът не е бил намерен. Залепено е уведомление по чл. 47 от ГПК на входната врата и вратата на апартамента и е пуснат екземпляр в пощенската кутия.

От заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че на 13.06.2018г. сметката на кредитополучателя е заверена със сумата от 35000.00лв., с основание „Усвояване на кредит”. Със суми от усвоения кредит К. М. е погасил такса за оценка на кредитния риск, съгласно чл. 13, ал. 1 от договора, в размер на 270.00 лв. и четири броя месечни вноски, които включват главница, лихва, премия за застраховка „Живот” и такса „Пиреос пакет заплата”. Кредитополучателят е извършил погасяване по погасителния план на суми общо в размер на 8 044.02 лв., в това число ползвани суми от усвоения кредит общо в размер на 1426.22 лв. и извършени плащания общо в размер на 6 617.80 лв.

С платените суми, общо в размер на 8 044.02 лв. са погасени:

= главница : 3 998.92 лв.

= възнаградителна лихва : 3 661.31 лв. - месечни вноски до 10.01.2020г. вкл.

= застраховка 60.41 лв.

=такси 323.38лв. Извършените вноски по периоди и по пера са представени в Таблица 1, стр. 5.

С платените суми са погасени изцяло вноските по главница и по лихва от 10.07.2018г. до 10.12.2019г. - от вноската №1 до вноската №18 включително.

От вноската № 19 с падеж 10.01.2020г. лихвата е погасена изцяло и частично е погасена главница в размер на 161.40 лв., като остава непогасена главница в размер на 58.69 лв. Неизплатеното задължение към 14.10.2021 г. - датата на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение е както следва:

= главница: 31 001.08 лв., от която вноски с настъпил падеж към 10.07.2021г.: 4 270.68 лв. и предсрочно изискуема главница: 26 730.40 лв.

= възнаградителна лихва: 3 222.19 лв. - от мес. вноски от 10.02.2020г. до 10.07.2021г. : 3 205.78 лв. и лихва за периода от 10.07.2021 до 13.07.2021: 16.41лв.

= застраховка: 67.60 лв.

= лихва за забава общо в размер в на 2 304.95 лв., в това число лихва за забава върху главницата : 1763.65 лв., за периода от 10.01.2020г. до 03.10.2021г.

Във връзка с промяната на годишната лихва за процесния период ССЧЕ посочва, че тъй като кредитът се отпуска при изпълнение от страна на кредитополучателя на определени условия, включително превод на заплата или приравнено на нея възнаграждение не по-малко от 1200.00 лв., то съгласно чл. 8, ал. 2 от договора, при неизпълнение на определените условия, надбавката се увеличава с 2.5%. Съгласно тази клауза банката е увеличили надбавката и годишната лихва е променена на 7.427%. В резултат на намаляване стойностите на референтния лихвен процент, годишната лихва се намалява незначително.

По договора за кредит няма сключени допълнителни споразумения и няма капитализирани лихви.

В случай, че не е настъпили предсрочна изискуемост, вноските с настъпил падеж са посочени в Таблица № 3, стр. 8 от заключението.

Към датата на заключението задълженията по кредита са:

- Непогасена главница общо : 31 001.08 лв., от която главница от вноски с настъпил падеж към 24.02.2023г. в размер на 12 175.10лв. и предсрочно изискуема главница към

24.02.2023г. в размер на 18 825.98 лв.

-Договорната възнаградителна лихва от падежиралите вноски е в размер на 7 661.66 лв.

-Дължимата застрахователна премия е в размер на 67.60лв., представляваща сбор от месечни вноски, посочени в колона 6, Таблица 2, стр. 6.

-разходи във връзка с уведомяване на длъжника, приложени са разписки за връчване/получаване на нотариална покана от 22.01.2021г. за сума в размер на 105.60 лв.

При така изложената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предявени са иски с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД, вр. чл. 430, ал. 1 и 2 от ТЗ и чл. 92, ал.1 от ЗЗД.

По делото е представен Договор за потребителски кредит от 13,06,2018год., със страни „Банка Пиреос България“ АД, като кредитодател, К. Е. М., в качеството на кредитополучател и „С.К.Т.“ ЕООД – солидарен длъжник.

Предвид изложеното, следва да се приеме, че между праводателя на ищеца и ответника е възникнало правоотношение за представяне на кредит, по силата на което Банката е изпълнила задължението си да предаде на кредитополучателя договорената сума, чрез превод по банкова сметка, от която предоставеният кредит е усвоен на 13,06,2018год.

С оглед Решение № 23/07,07,2016 г. постановено по реда на чл. 290 от ГПК, по т.д. № 3686/2014 г. на ВКС, ТК, I ТО, както и предвид измененията на чл. 7, ал. 3 от ГПК /ДВ.бр. 100/2019 г./ съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор сключен с потребител като осигурява възможност на страните да изразят становище по тези въпроси.

Настоящият състав намира, че процесният договор за кредит е с характер на потребителски договор на основание § 13, т. 1 от Закона за защита на потребителите /Обн. ДВ. бр.37 от 04 май 2018г., в сила от 10.06.2006 г./. Съгласно сочения текст, потребител е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не се предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. Не са налице данни опровергаващи потребителския характер на договора за финансиране и задоволяване на нуждата от потребителски блага, поради което освен приложимите правила на чл. 58 от Закона за кредитните институции (ЗКРИ), които се прилагат към всички договори за кредит и уреждат императивни правила към клаузите за определяне на лихвата по тях, нормите относно тълкуване на договорите извлечени от чл. 20 ЗЗД, изискването за добросъвестност в оборота, което може да бъде извлечено от нормата на чл. 12 ЗЗД, намират приложение и правилата на ЗЗП. Видно от данните по договора, ответникът е и законен представител на солидарния длъжник С.К.Т. ЕООД, но предвид факта, че кредитополучател е физическото лице по договор за потребителски кредит, а юридическото лице солидарен длъжник, не се обосновава извод получената сума да е във връзка с упражнявана търговска дейност.

Съгласно разпоредбата на чл. 143 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като примерно са посочени някои неравноправни клаузи. Същите, съобразно разпоредбата на чл. 146, ал. 1 от ЗЗП са нищожни, с изключение на тези, които са индивидуално уговорени, а предвид, ал. (2) на визирания текст не са индивидуално уговорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им, особено в случаите на договор при общи условия.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установи, че липсва

едностранна промяна в посока увеличаване на годишната лихва от страна на банката, поради което съдът не обсъжда неравноправен характер на клаузата за възнаградителна лихва. Сочи се на промяна на лихвата поради неизпълнение на задължения по чл.8, ал.2 от договора във връзка с неизпълнение на задължения за превод на нетно месечно възнаграждение по-малко от 1200,00лв. или при нарушаване на договора за пакетна услуга и или неговото прекратяване, или прекратяване на рамков договор за сметка „Заплата“. Касае се за договорно неизпълнение, при което при настъпване на условията предпоставка за промяна на лихвата, е посочен ясен механизъм, по който същата се формира, а именно фиксираната договорена надбавка плюс 2,5%;

По изискуемост:

Относно обстоятелството досежно настъпването на предсрочната изискуемост на вземането по договора за банков кредит е налице задължителна съдебна практика по ТР № 4/18,06,2014 г. на ОСГТК и конкретно указанията по т. 18 от същото. Предсрочната изискуемост на вземането има действие от получаване от длъжника на изявлението на Банката, че прави кредита предсрочно изискуем, ако към този момент са настъпили уговорените в договора за банков кредит предпоставки, обуславящи настъпването ѝ. В исковата молба се сочи настъпване на предсрочна изискуемост на основание условията по договора за кредит съгласно чл. 25, като съгласно б.„б“ от този текст основание за предсрочна изискуемост е непогасяване, на която и да е от дължимите вноски, независимо от причината за това.

Касае се за предвидена законова възможност за изгубване на преимуществото на срока/ чл.432, ал.1 от ТЗ/. Съгласно чл. 60, ал. 2 от ЗКИ кредитът може да бъде обявен за предсрочно изискуем при неплащане на една или повече вноски, в какъвто смисъл е и клаузата на 25, б. "б" от договора.

Съдът намира на ответника М. да е обявена предсрочна изискуемост на дълга при условията на чл.47 от ГПК. Приложените по делото доказателства сочат на отправена нотариална покана до длъжника на установените постоянен и настоящ адрес, гр.София, жк.***** и гр.София бул***** , ап.9 /към датата на връчването/. От приложените към нотариалните покани разписки е видно да са налице предпоставките за осъществяване на фингираното връчване по смисъла на чл.47 от ГПК в приложимата ☐ редакцията, установени от константната практика на ВКС, намерила отражение в актуалната законова редакция, обн. с ДВ бр. 86 от 2017 г. - три посещения на адреса с интервал от поне една седмица в рамките на месец, като едно от посещенията е в неприсъствен ден. Наличието на тези обстоятелства е удостоверено от възложителя в обективизираните в поканите разписки за връчването им като същите са представени по делото. Постоянният адрес на кредитополучателя е и този посочен като адрес за кореспонденция с ищеца съгласно чл.35, ал.1 от договора за кредит.

Към момента на връчване на нот.покана на 13,07,2021год. са налице обективните предпоставки за обявяване на предсрочна изискуемост, тъй като последното плащане е погасило изцяло вноската с падеж 10,12,2019год. и частично вноската с падеж 10,01,2020год. или към датата на волеизявление на банката е налице неизпълнение за 18 месечни вноски, което е съществено.

Съдът намира предсрочната изискуемост да е обявена с връчване на нот.покани видно от съдържанието им, в които е посочено да се обявява предсрочна изискуемост и се предоставя 7 дневен срок за доброволно изпълнение, но последният не е условие за настъпване на предсрочната изискуемост.

По размера на задълженията:

При определяне на размера на дължимите по договора суми, следва да се има предвид погасената сума след приспадане на която дължимата непогасена главница по

договора е в размер на 31001,08лева, от които към датата на заключението просрочена е главница в размер на 12175,10лева, а предсрочно изискуема е сума в размер на 18825,98лева или исковата претенция на осн.чл.430, ал.1 от ТЗ е изцяло основателна.

На осн.чл.430, ал.2 от ТЗ ответникът дължи възнаградителна лихва за предоставената главница. Съгласно заключението на ССЧЕ непогасената възнаградителна лихва съобразно чл.7, ал.1 и ал.2 от договора за релевирания период от 10,02,2020год. до 13,07,2021год. е в размер на 3222,19лева. След обявяване на предсрочната изискуемост възнаградителна лихва не се дължи, но не се и претендира.

Предвидената в договора мораторна неустойка, дължима върху просрочената и предсрочно изискуема главница е съобразно чл.11 от договора за кредит в размер 10 % или общо 2304,95лева за релевирания период от ищеца 10,01,2020год. до 03,10,2021год. /без да се начислява лихва за периода на извънредното положение съобразно разпоредбата на чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (обн. ДВ бр. 28/2020 г., в сила от 13.03.2020 г. до неговата отмяна на 14,05,2020год./

С оглед горното исковата претенция за неустойка в размер на общо 2049,48лева е основателна в пълен размер.

От заключението на ССЧЕ се установява извършването на разходи за застрахователни премии в размер на 67,60лева по застрахователна полица №120618В705, за периода от 10,02,2020год. до 10,10,2020год. Същите са дължими на осн.чл.13, ал.1, б.б, вр.чл.20, ал.3 от договора.

Представени са и доказателства за извършени разходи за изготвяне и връчване на нотариална покана по фактура №27780 в размер на общо 105,60лв. в периода от 22,01,2021год. до 03,10,2021год./стр.59 от делото СРС/; Ето защо исковата претенция е основателна.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца се дължат разноски, които съдът намира за доказани в размер на 1371,98лв., от които: 821,98лв. – държавна такса; 550,00 лв. – депозит за вещо лице; /По делото не са представени доказателства за заплатен адвокатски хонорар по исковото производство. Приложеното преводно нареждане стр.50 в кориците на делото пред СРС касае платен адв. хонорар в заповедното производство/;

На осн. чл.78, ал.1, вр.т. 12 от ТР № 4/2013 на ОСГТК на ВКС съдът следва да установи и разноските в заповедното производство, които съдът намира за доказани в размер на 2020,94лв. от които 728,92лв. – държавна такса и 1292,02лв. – адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, съдебен адрес: гр. София, бул. „*****0 по предявените обективно съединени искове, с **правно основание чл. 422, ал.1 от ГПК, вр. чл. 430, ал.1 и ал. 2 от ТЗ, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, и чл. 92, ал.1 от ЗЗД**, че К. Е. М., ЕГН ***** с адрес: гр. София, жк. „***** апартамент 45 **дължи** на „Ю.Б.“ АД следните суми по Договор за кредит № 0010-0187-1009-0006723/13,06,2018год.: **31001,08лева**—главница, ведно със законната лихва от 14,10,2021год. до окончателното изплащане на вземането; **3222,19лева**— възнаградителна лихва, за периода от **10,02,2020год. до 13,07,2021год.**; **27,21лева**— наказателна лихва, за

периода от **10,01,2020-12,03,2020год. и 2022,07лева** –наказателна лихва, за периода от **14,05,2020год. до 03,10,2021год.; 67,60лева**– разноски за заплатена застрахователна премия, за периода от 10,02,2020год. до 10,10,2020год. и **105,60лв.**-разноски за нотариална покана за събиране на вземането, за които са издадени заповед за изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 8997/2021 г. на СРС, 141 с-в..

ОСЪЖДА К. Е. М., ЕГН ***** с адрес: гр. София, жк. „*****“ апартамент 45 да заплати на „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК**, сумата от **1371,98лв.-** разноски.

ОСЪЖДА К. Е. М., ЕГН ***** с адрес: гр. София, жк. „*****“ апартамент 45 да заплати на „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, съдебен адрес: гр. София, ул. ***** **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, вр.т.12 от ТР № 4/2013 на ОСГТК на ВКС**, сумата от **2020,94лв.**, разноски по гр.д.№8997/2021год. по описа на СРС, 141 състав.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред САС в 2 седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____